Informacja

W literaturze przedmiotu brak jest jednoznacznego i powszechnie akceptowanego określenia terminu **informacja**. Istnieje kilkadziesiąt definicji tego zagadnienia, lecz żadna z nich nie oddaje w pełni jego znaczenia. Według słownika wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych Władysława Kopalińskiego, informacja jest wiadomością, wieścią, powiadomieniem, pouczeniem, nowiną, rzeczą do zakomunikowania o czymś. Jest miarą wiedzy o jakimś zdarzeniu, uzyskaną od źródła. Informacja (w innym sensie) jest też stanowiskiem do udzielenia informacji [Kopaliński, dok. elektr.].

Informacja może być formą komunikatów lub kombinacji komunikatów pochodzących ze źródeł bezpośrednich i pośrednich, które umożliwiają rzeczywistym lub potencjalnym użytkownikom zaspokajać potrzeby informacyjne, a więc zmniejszać stopień posiadanej niewiedzy [Piróg, 1977]. Inni definiują ją jako obiekt abstrakcyjny występujący w postaci zakodowanej, który może być przechowywany, przesyłany, przetwarzany. Informacja może też być utożsamiana z wiadomością, która może mieć postać sekwencji znaków, tekstu pisanego, zespołu dźwięków, obrazów. Z informatycznego punktu widzenia informacją jest znaczenie przypisywane danym, przez które rozumie się liczby, fakty, pojęcia lub rozkazy. Informacja jest też czasem uważana za jeden z towarów na rynku, podobny do dóbr materialnych czy energii. Do jakiego jednak stopnia ta analogia jest słuszna i do jakiego stopnia własności informacji i innych towarów są podobne, jest sprawą wielce dyskusyjną. Wiadomo natomiast, że posiadając informację a przynajmniej łatwy dostęp do niej, człowiek może podejmować bardziej racjonalne decyzje. Ma odpowiedni materiał do przeanalizowania. W dodatku może odpowiednio wcześnie podjąć działania zapobiegające powstaniu pewnych sytuacji. Definiowaniem pojęcia informacja, zajmowali się między innymi twórcy teorii informacji. Wśród nich są: Claude Elwood Shannon, Norbert Wiener, R.V.P. Hartley. W

Polsce własne definicje informacji przedstawili E. Kowalczyk oraz Marian Mazur [Batorowska 2000].

Bardzo ważnym wyróżnikiem informacji w przeciwieństwie do zasobów naturalnych jest to, iż jest ona całkowicie niewyczerpywalna. Wielokrotne jej użycie nie powoduje jej zużycia, a intensywne jej wykorzystywanie powoduje natomiast jej szybki rozwój (powstanie nowej informacji). Inną jej znaczącą cechą jest ścisły związek z człowiekiem. Gdzie człowiek tam i informacja. Należy jednak pamiętać, że dla jednej osoby przesłana informacja może być bardzo cenna, a dla drugiej zupełnie niezrozumiała lub niepotrzebna. Ogromny rozwój informacji i wzrost jej znaczenia w ostatnim ćwierćwieczu jest dostrzegany jako wybuch tak zwanej bomby „I" [Chmielewska-Gorczyca 1991, s. 72]. Ten szybki rozwój informacji jest tylko w niewielkim stopniu ograniczany poprzez barierę technologiczną, psychologiczną, administracyjną i polityczną [Lyman, dok. elektr.].

Informacja podlega procesowi przekształcania, przekazywania, przyjmowania i przechowywania. Każda wiadomość to komunikat zawierający pewną liczbę informacji, a wśród niej zakłócenia zwane entropią informacyjną (szumem informacyjnym). Mała entropia daje poczucie bezpieczeństwa. Duża entropia to niepewność, możliwość popełnienia błędu, konieczność podejmowania ryzyka. Entropia informacyjna może doprowadzić odbiorcę do błędnego postrzegania rzeczywistości [Oleksy, dok. elektr.].

Informację jak prawie każde zjawisko można pogrupować, podzielić. Poniżej przedstawię podstawowy podział informacji w celu dokładniejszego zrozumienia jej złożoności.

Jak widać z powyższego schematu, informację można dzielić pod wieloma względami. Świadczy to o jej szerokim znaczeniu i zastosowaniu w życiu społecznym, również w życiu kierowców. Każda informacja posiada cechy, które określają jej jakość.

Pozytywne cechy jakości informacji zilustrowano w tabeli 1.

Tabela 1: Pozytywne cechy jakości informacji.

NAZWA CECHY	OBJAŚNIENIE
Aktualność	Informacja powinna dotyczyć stanu opisywanej rzeczywistości
Rzetelność	Powinna być prawdziwa oraz dokładna
Porównywalność	Umożliwia przeprowadzenie analiz porównawczych
Elastyczność	Zdolność informacji do reagowania na zmiany
Czas reakcji	Minimalizacja czasu oczekiwania na informację
Szczegółowość	Stopień uszczegółowienia informacji
Stabilność	Stopień odporności na zakłócenia
Aktywność	Częstość korzystania z informacji
Bezpieczeństwo	Możliwość całkowitego lub częściowego odtworzenia informacji

Źródło: Opracowanie własne.

Jak widać z tabeli 1 do pozytywnych cech jakości informacji zaliczyć trzeba jej dużą aktualność, rzetelność, porównywalność, elastyczność, szczegółowość, stabilność, aktywność, bezpieczeństwo oraz krótki czas dostępu.

Na tej podstawie można zauważyć, że informacja jest czynnikiem, który zmniejsza stan naszej niewiedzy. Towarzyszy ona nam całe życie, od narodzin, aż do śmierci. Dzięki informacji stajemy się posiadaczami wiadomości pomagającej nam podjęcie właściwszej decyzji. Każda informacja jest cenna. Stanowi ona towar na rynku, podobny do wartości energii. Posiada swoją jakość, cechy oraz poddaje się wielorakiemu podziałowi. Jest fundamentem naszej przyszłości. Informacja ma także swojego odbiorcę. Jak wynika z tematu pracy, odbiorcą

informacji, który mnie interesuje jest kierowca.

Kierowca a kierujący

Według ustawy Prawo u ruchu drogowym z dnia 20 czerwca 1997 roku, kierowcą jest osoba uprawniona do kierowania pojazdem silnikowym. Zagłębiając się w tę definicję, można stwierdzić, że kierowcą jest się zawsze i wszędzie, niezależnie od tego czy w danym momencie kieruje się pojazdem silnikowym, czy też nie. Kierujący zaś, to osoba, która kieruje pojazdem (nie koniecznie silnikowym) lub, która prowadzi kolumnę pieszych, jedzie wierzchem albo pędzi zwierzęta pojedyncze lub w stadzie. Jak widać znaczenie tych podobnych na pierwszy rzut oka wyrazów, różni się zasadniczo. Natomiast kierowca bez wątpienia może być osobą kierującą. W prezentowanej pracy zajmuje się kierowcami i na tej grupie ludzi opierać będę swoje badania.

Kierowca pojazdów silnikowych do wykonywania swojej powinności musi mieć ukończony odpowiedni kurs. Dowodem zdania egzaminu z takiego kursu jest dokument zwany prawem jazdy. Przebyty kurs składa się z dwóch etapów. Z części teoretycznej, na której są wykładane przepisy ruchu drogowego, informacje dotyczące budowy pojazdów silnikowych, pierwszej pomocy w nagłych wypadkach oraz teoria prowadzenia pojazdów. W drugiej części (praktycznej) kandydaci na kierowców próbują swoje umiejętności manewrując pojazdem po placu manewrowym oraz jadąc w ruchu miejskim, drogowym. Trzeba jeszcze dodać, że aby zostać kierowcą to trzeba pozytywnie zdać serię badań lekarskich. Po ukończonym kursie zostaje się kierowcą ściśle określonych pojazdów mechanicznych. Kategorie prawa jazdy stosowane w Polsce i odpowiadający im zakres uprawnień przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2. Wykaz kategorii prawa jazdy i odpowiadających im uprawnienia kierowcy.

KATEGORIA	POSIADANE UPRAWNIENIE DO KIEROWANIA POJAZDEM SILNIKOWYM
A	Motocyklem
A1	Motocyklem o pojemności skokowej silnika nie przekraczającej 125 cm^3 i mocy nie przekraczającej 11 kW
B	a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej nie przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu lub motocyklem, b) pojazdem, o którym mowa w lit. a), z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej nie przekraczającej masy własnej pojazdu ciągnącego, o ile łączna dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 3,5 t, c) ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,
B1	Trójkołowym lub czterokołowym pojazdem samochodowym o masie własnej nie przekraczającej 550 kg, z wyjątkiem motocykla,
C	Pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu, a także ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,
C1	Pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i nie przekraczającej 7,5 t, z wyjątkiem autobusu, a także ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,
D	Autobusem, ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,

D1	Autobusem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 17 osób łącznie z kierowcą, a także ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,
T	Ciągnikiem rolniczym z przyczepą (przyczepami) lub pojazdem wolnobieżnym,
B+E, C+E D+E	Pojazdem określonym odpowiednio w kategorii B, C lub D, łącznie z przyczepą,

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ustawy Prawo o ruchu drogowym z dnia 20.06.1997 roku (Dz. U. Z 1997r. nr 89, poz. 602).

Z powyższej tabeli widać, że omawiany przeze mnie kierowca może kierować takimi pojazdami jak: motocykl, samochód osobowy, samochód ciężarowy, ciągnik rolniczy, autobus, pojazd wolnobieżny (pojazdem wolnobieżnym może tylko kierować, nie zaś pracować!). Należy pamiętać, że kierowcą nie jest osoba kierująca: okrętem, tramwajem, samolotem czy kosiarką do trawy, mimo tego, że pojazdy te posiadają silnik!

Krotko podsumowując można powiedzieć, iż kierowcą jest osoba posiadająca uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym takim jak, np. samochód, motocykl czy autobus. Ważne jest to, że nie musi ona wcale wykonywać tej czynności. Może np. siedzieć w domu przed telewizorem, albo zmywać w kuchni naczynia. Kierowcą jest cały czas! Nie jest to także osoba wyłoniona przypadkowo. Pozytywnie zaliczone badania lekarskie oraz egzaminy wyłaniają czy dany człowiek nadaje się do tej roli. Dowodem spełnienia tych wszystkich wymogów jest posiadanie prawa jazdy.

Po omówieniu pojęć zawartych w pracy czas przejść do zagadnień związanych z przepływem informacji. Zjawisko to oparte na procesie komunikowania szczegółowo omówię w dalszej części rozdziału.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy -

potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę pisanie prac - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.